

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1de April 1876.

N° 9.

Udgivet 11te Marts.

1902.

Lov

8 Marts.

om Kontrol med Tilvirkning af og Handel med Margarin
og Margarinost m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu
forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 18de Februar dette
Aar, saalydende:

§ 1. Ved Margarin forstaaes i denne Lov ethvert til Næ-
ringsmiddel bestemt smørliqnuende Fabrikat af hvilken som helst Op-
rindelse, Blanding eller Sammensætning, naar deri indgaar noget
Fedtstof, som ikke er fremstillet af Mælk. Ved Margarinost for-
staaes ethvert Ostefabrikat, hvori indgaar noget Fedtstof, der ikke er
fremstillet af Mælk.

§ 2. I Bygning, hvor der tilvirkes, samles eller nedpaffes
Smør eller Ost til Salg, maa ikke tillige foregaa Tilvirkning af
Margarin, Oleomargarin eller Margarinost eller foretages nogen
Blanding af Smør eller Mælk med Margarin uden til eget Brug.

§ 3. Enhver, som efter nærværende Lovs Strafftræden vil
fabrikere Margarin eller Margarinost til Salg, skal derom gjøre
Anmeldelse til Politimesteren paa Produktionsstedet samt nærmere
opgive det Sted, hvor Fabrikationen skal foregaa. For Fabriker,
der allerede er i Drift, skal lignende Anmeldelse afgives inden 2
Maanedes efter Lovens Strafftræden. Flyttes Virksomheden til et
nyt Sted, skal Fabrikanten derom forud gjøre Anmeldelse til Politi-
mesteren saavel paa det gamle som paa det nye Produktionssted.

Fabrikanten er pligtig til at føre Bog over Tilvirkningen
samt til ved hvert Aars Begyndelse at meddele Landbrugsdirektøren

8 Mars. nøiagtig Opgave over Størrelsen af det foregaaende Mars Produktion af Margarin og Margarinost samt over den til Produktionen af hver af disse i det samme Tidsrum anvendte Mængde Smør, Fløde, Mælk og andre Fædstofse.

Fabrikanten har at iagttage, at Produktionen af Margarin og Margarinost foregaar paa en renselig og i hygienisk Henseende fuldt ud tilfredsstillende Maade, og har i denne Anledning at underkaste sig de Regler, som fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 4. Margarin og Margarinost maa kun salbydes, forhandles, indføres eller udføres under disse Navne, uden andre Tillægsbetegnelser end Fabrikantens Navn eller Firma, Navnet paa Fabrikationsstedet samt de i den almindelige Varehandel gængse Kvalitetsbetegnelser, hvori ikke maa forekomme Udtryk, der kan lede til, at disse Produkter forveksles med Smør og ægte Ost. I Forretningspapirer, som omhandler nævnte Varer, skal disse benævnes henholdsvis „Margarin“ og „Margarinost“.

§ 5. Smør og Margarin med Tilfætning af andre Konserveringsmidler end Røgsalt maa ikke tilvirkes til Salg, indføres, udføres, salbydes eller forhandles.

§ 6. Margarin, der af Tilvirkere eller Forhandlere udstilles som Vareprøver, holdes til Salg her i Landet, eller som her til Landet indføres, skal være anbragt i Beholdere forsynede med særegne Merker, som bestemmes af Kongen. Vigeledes skal der være Afgang for Kongen til at fastsætte, at Margarin, der udføres til Udlandet, skal være anbragt i Beholdere med saadant Merke, som af Kongen nærmere bestemmes. Ovenstaaende Bestemmelse skal dog ikke komme til Anvendelse, saalænge Varen henligger paa Transitoplæg.

Til Pakning af Margarin maa udelukkende anvendes ny Emballage, medmindre den er af Glas, Stentoi eller lignende Materiale.

Margarinost, der er Gjenstand for Salg, Indførsel eller Udførsel, skal være merket paa saadan Maade, som af Kongen bestemmes.

§ 7. De Beholdere (§ 6), hvori Margarin af Forhandlere fremsættes som Vareprøver eller til Salg i smaat, skal paa en for Kjøberne iøjensfaldende Maade være merket med Ordet „Margarin“.

§ 8. Indføres Margarin i Emballage anderledes merket end bestemt og Margarinost uden at være merket paa fastsat Maade, bliver Varerne ikke at udløvere, førend Manglerne er afhjulpne. Udgifterne herved udredes af Varemottageren.

§ 9. Naar Smør eller Ost indføres fra Udlandet, har Varemottageren at angive, om Varen er ren eller blandet med Mar-

garin. Har han ikke bestemt Kundskab herom, bliver Baren paa 8 Marts. den i § 10 angivne Maade at undersøge af det Offentlige paa Varemottagerens Beføstning.

§ 10. Tilsynet med Overholdelsen af denne Lovs Bestemmelser, forsaavidt de angaar Tilvirkning af Margarin og Margarinost, besørger af særskilte Kontrolører, der antages af vedkommende Regeringsdepartement, som ogsaa bestemmer deres Godtgjørelse. Denne udredes forstudsvis af Statskassen mod Refusion af vedkommende Fabrikker for en Halvdel. Har samme Kontrolør Tilsynet med flere Fabrikker, fordeles Udgifterne paa disse i Forhold til Størrelsen af deres Produktion.

Tiltrænger Kontrolørerne under sin Virksomhed sagkyndig Assistance, har de derom at henvende sig til Departementet, som bestemmer, i hvilken Udstrækning saadan Assistance kan benyttes. De hermed forbundne Udgifter bliver at udrede af det Offentlige.

Departementet udsærdiger Instrux for Kontrolørernes Virksomhed.

En Kontrolør har Afgang til ethvert ham underlagt Anlæg, hvor Margarin, Oleomargarin eller Margarinost tilvirktes, samt til hvilken som helst Del deraf. Fabrikens Bestyrer er forpligtet til paa Begjæring at give Forklaring om de Forhold, som vedrører Tilsynet. Kontrolørerne har Ret til at udtage Prober samt til at efterse de i § 3 nævnte Bøger, undersøge de til Fabrikationen af Margarin eller Margarinost anvendte Raaprodukter, inspicere Lokalerne og Inventaret samt undersøge Arbejdernes Sundhedstilstand.

Kontrolørerne er forpligtede til Hemmeligholdelse af de Drifts- og Forretningsforhold, hvormed de gennem sin Virksomhed maatte blive bekendte, samt til at afholde sig fra Efterligning af de af vedkommende Driftsherre hemmeligholdte Indretninger og Fremgangsmåader, som derunder er komne til deres Kundskab.

Forsaavidt Indehaver af saadant Anlæg som ovenfor nævnt derom fremsætter Begjæring og vedtager at bære de med Foranstaltningen forbundne Omkostninger, kan der bestikkes en Kontrolør til at føre Tilsyn udelukkende med vedkommende Anlæg.

Forøvrigt paaligger Tilsynet med denne Lovs Overholdelse Politiet med Bistand af Statens Meierifunktionærer samt af Toldvæsenet.

Politiet og de nævnte Meierifunktionærer har Afgang til ethvert Meieri, Lager eller Oplag af Smør eller Margarin, Oleomargarin, Ost eller Margarinost udenfor Margarinfabrikkerne samt til ethvert Udsalg, hvor saadanne Varer salgbes, og har Ret til at udtage Prober til Undersøgelse.

Paa lignende Maade har Toldvæsenet Ret til at anstille Undersøgelser og besørge udtaget Prober under Tilsynet med Indførsel og Udførsel af Smør, Margarin, Oleomargarin, Ost eller Margarinost.

8 Marts. Undersøgelse af de udtagne Prover udføres ved Statens landbrugskemiske Kontrolstationer eller af dertil af vedkommende Departement autoriserede Kemikere. Disse erholder Godtgjorelse efter en af Departementet fastsat Tagt. De med Undersøgelsen forbundne Omkostninger — heri medregnet den udtagne Proves Værdi efter gangbar Pris — udredes, hvis ingen Ulovlighed paa-
vises, af det Offentlige, i modsat Fald af Lovovertræderen.

§ 11. Den, som forjættelig eller af Nagtsomhed falholder Margarin for Smør eller Margarinost for ægte Ost, straffes med Bøder fra Kr. 1,00 til Kr. 5 000,00.

Paa samme Maade straffes:

1. den, som gjør sig skyldig i andre Overtrædelser af nærværende Lov eller de med Hjemmel af denne udfærdigede Forskrifter;
2. den, som sælger eller falholder Margarin eller Margarinost, der er tilberedt af sundhedsfædelige Kaastoffe.

Derhos bliver det sundhedsfædelige Produkt at konfiskere.

Sager, der reiser sig af Overtrædelser af nærværende Lovs Bestemmelser, behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 12. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1902, fra hvilken Tid Lov om Handel med kunstigt Smør af 22de Juni 1886 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 8de Marts 1902.

Oscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Sehmann.

Kongelig Kundgjørelse

8 Marts.

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saa som Stortinget under 14de Februar d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903:

§ 1. For Budgetterminen fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:

- a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;
- b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;
- c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;
- d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel Krone af Tusend. Det ved Beregningen udfomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Ore delelige Beløb.

§ 2. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdriift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Statskrivningen gælder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Statedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlændinger.

- 8 Marts. c. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandste Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.
- d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formues- og Indtægtskat til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Bysskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse til Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Egtefælle har at forsyge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsyge;

2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsyge;

3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsyge;

4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsyge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søstende og andre beslegtede og besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsorgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsyges.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

8 Martz.

Antagen Jndtægt.	Skatbar Jndtægt.			
	J 1ste Klasse.	J 2den Klasse.	J 3die Klasse.	J 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000	400	220	120	60
1 100	500	280	180	80
1 200	600	360	240	140
1 300	700	440	300	200
1 400	800	520	360	260
1 500	900	600	420	320
1 600	1 000	680	480	380
1 700	1 100	760	560	440
1 800	1 200	840	640	500
1 900	1 300	920	720	560
2 000	1 400	1 000	800	620
2 100	1 500	1 100	880	680
2 200	1 600	1 200	960	760
2 300	1 700	1 300	1 040	840
2 400	1 800	1 400	1 120	920
2 500	1 900	1 500	1 200	1 000
2 600	2 000	1 600	1 280	1 080
2 700	2 100	1 700	1 360	1 160
2 800	2 200	1 800	1 440	1 240
2 900	2 300	1 900	1 520	1 320
3 000	2 400	2 000	1 600	1 400
3 100	2 500	2 100	1 700	1 480
3 200	2 600	2 200	1 800	1 560
3 300	2 700	2 300	1 900	1 640
3 400	2 800	2 400	2 000	1 720
3 500	2 900	2 500	2 100	1 800
3 600	3 000	2 600	2 200	1 880
3 700	3 100	2 700	2 300	1 960
3 800	3 200	2 800	2 400	2 040
3 900	3 300	2 900	2 500	2 120
4 000	3 400	3 000	2 600	2 200

Al enhver højere Jndtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1800,00.

Svarer en Skattepligtigs Jndtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Jnd-

8 Marts. tægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 helelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavel som udenlandske Interessentskaber, gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatteyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 8de Marts 1902.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

8 Marts.

Kongelig Resolution

af 8de Marts.

I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Åkers Herred, Åkershus Amt under 25de April og 30te August 1901 samt 7de Februar 1902 fattet Beslutning om Tillæg til § 5 i de ved Kongelig Resolution af 6te Marts 1893 jfr. Kongelig Resolution af 7de November 1898 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred, hvorefter nævnte § bliver faalydende:

„Paa offentlig Wei maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i almindeligt Kjøretrev eller kort Galop. Al Kaptjøring eller Kapridning paa offentlig Wei er forbudt. Paa Fortoug og Spadservei maa ikke kjøres, heller ikke rides, hverken paa Hest eller Velociped, og ikke drives Kreaturer eller transporteres Varer til Uleilighed for Fodgængere.

Det er forbudt baade at hensejtte ikke forspændte Rjoretøier⁸ Marts. og at holde stille med forspændte Rjoreredskaber paa de i nærværende Paragraf betegnede Veie og Fortouge paa saadan Maade, at Færdselen derved hemmes.

Uf- eller Paalæsning af Varer eller andet maa ikke finde Sted paa offentlig Vei, medmindre ingen anden Plads dertil findes. Uf- eller Paalæsningen maa isaafald foretages med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt og de aflæssede Varer ikke blive liggende i længere Tid end høist fornødent.

Brudte, halte, afmagrede eller løbste Heste kan forbydes benytte paa offentlige Veie. Heste, som er tilbøielige til at bide, skal være forsynede med Mundkurv."

Kongelig Resolution

8 Marts.

af 8de Marts.

I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Løiten Herred, Hedemarkens Amt, under 3die December 1901 fattet Beslutning angaaende Tillæg til § 4 i de ved Kongelig Resolution af 14de December 1895 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

"Heste, der er forspændt Rjoreredskaber, skal føres af Rjorer. Samme Rjorer kan dog føre 2 forspændte Rjoretøier, men han har da Ansvaret for, at Rødende og Forbikjørende kan passere uden Ulempe."

Kongelig Resolution

8 Marts.

af 8de Marts.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lunde Herred, Bratsberg Amt, under 17de Juni, 19de August og 23de December 1901 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Kongelig Resolution af 10de Februar 1887, ved hvilken Rjorstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Lunde Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

8 Marts.

De stadsfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vej, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Vej eller Udkomst, der er aaben for almindelig Færdjel, maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdjelen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Paa offentlig Vej, langs dens Kanter eller Skraainger maa ikke foregaa Kortspil, Dans, Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, fornærmelig eller voldsom Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbigaaende eller Omboende forulempes.

§ 3. Uden fyldestgørende Grund maa ingen bante paa anden Mands Bindu, Dør eller Væg, eller idetheletaget udenfor anden Mands Bolig foretage nogen Handling, hvorved Beboerne skræmmes eller forulempes.

§ 4. Uborren Kjørjel eller Riden og Mishandling af Heste paa offentlig Vej maa ikke finde Sted. Paa Vinterføre er de Kjørende forpligtede til at anbringe Klokke eller Bjælde paa sine Heste, dog ikke, naar disse bruges til almindelig Gaards-, Tømmer- og Vedtjoring. Under Kjelkeagning og Skirending paa offentlig Vej maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Hunde, som viser sig glubste eller bidste eller har for Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare imod dem eller gjo ad dem, skal holdes bundne eller forshynes med forsvaerlig Mundturb. Hunde maa ikke medtages til Kirke eller Hus, hvor offentlig Forsamling holdes. Tisser skal i Løbetiden holdes inde.

§ 6. Hingste, olme Dyr eller andre for den personlige Sikkerhed farlige Dyr maa ikke gaa løse i Havnegang eller Indhegning, støvende til offentlig Vej, medmindre tilstrækkelig høit og sterkt Gjerde hindrer dem fra at trænge ind paa Veien.

§ 7. Ved Mineringsarbeide saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 8. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresalder, som støder mod Orden og Sammelighed.

Paa offentligt Beværtningssted maa ingen gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved Gjæsterne, Værten, dennes Familie eller Thynde forulempes eller andre af Beboerne i Huset eller Naboerne fortrædiges eller forstyrres.

§ 9. Offentlige Beværtnings- og Forsyltelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Sønd- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne

Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reiser 8 Marts. jende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Tid af Døgnet. Ved Forskrifterne i denne § gøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udstjækning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 10. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paahyde dens Ophør kl. 10 Aften.

§ 11. Første Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, første Paaschedag, Bededag, Kristi Himmelfartsdag og første Pintsedag, samt den disse Helligdage nærmest foregaaende Dag er det forbudt at holde offentlig Dans.

§ 12. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anses med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

8 Marts.

af 8de Marts.

I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nordvaranger Herred, Finnmarkens Amt, under 29de September 1900 og 28de Oktober 1901 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei — Gang og Ridevei saavel som Kjørevei, Sti, Plads, Kai eller Udkomst, der er aaben for Færdsel — eller langs dens Kanter eller Skraaninger eller i dens Nærhed maa ikke Opløb eller Sammenstimling af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden eller Rolighed forstyrres eller Færdselen hemmes. Lige-
saalidt maa der sammesteds foregaa Slagsmaal, Skrigen, høirostet Syngen eller anden larmende, voldsom, fornærmelig eller usomme-
lig Adfærd, hvorved den offentlige Orden eller Rolighed forstyrres, Belansthændigheden kræntes, eller de Vejfarende eller Omboende forulempes. Ligeledes er det forbudt sammesteds at spille Kort, musice-
re, danse eller nyde berusende Drikke. Processioner eller andre Sammenkomster med Musikkorps paa offentlig Bei har at efterkomme Politiets Anordninger til Ordenens Opretholdelse.

§ 2. Ingen maa paa offentlig Bei vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel, saasom ved uanstændige Ord eller Væder, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden Maade.

8 Marts. Ujædelige Bøger, Billeder eller Blade maa ikke falskbydes paa offentlig Vej, og heller ikke maa saadanne fremstilles i Vindu eller andetsteds til offentlig Skue.

§ 3. Det er forbudt at flytte, borttage, stjæle, ride i, skrive, male eller tegne paa, boie, løsrive eller paa anden Maade beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Brydelse bestemte Gjenstande. Det samme gjælder den til offentlig Vej stødende Del af Hus, Plankværk, Brogelænder, Gærde eller deslige.

§ 4. Den, der paa offentlig Vej i beruset Tilstand ved Ord eller Gæder eller paa anden Maade fornærmer nogen, straffes efter denne Bedtægt, hvorhos han kan indsættes i Fængsel, indtil han bliver ædru.

§ 5. Uden fyldestgørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Væg, Dør eller Vindu, kaste Sten, Snebold eller andre Gjenstande mod Baanings- eller Udhushbygninger eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne eller Omkringboende forstyrres, skræmmes eller forulempes.

§ 6. Ingen maa paa offentlig Vej eller udover samme sthyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkeri, Krudt eller andre exploderende Stoffe af noget Slags, ikke heller kaste Sten eller andet, hvorved Skade kan forvoldes, eller den, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa behørig Forsigtighed iagttages og om fornødiges Vagtposter udstilles.

§ 7. Ingen maa kjøre eller ride uorørent paa offentlig Vej, og Hesten maa altid være forsynet med Bjelde eller Kloffe. Forspændte Vogne eller Slæder maa kun holde paa Steder, hvor de ikke stanse Færdselen; Kjørende eller Ridende maa ikke forlade sin Hest, uden at den er forsvarlig bunden eller har ordentligt Tilsyn. Ingen maa overlade forspændt Hest til nogen, som er beruset. Lensmanden kan forbyde Kjælkeagning paa nærmere angivne Veie.

§ 8. Naar Hunde paa offentlig Vej viser sig glubiske eller bidiske eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gaa ad dem eller fare mod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsyne dem med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse Hunde paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen.

§ 9. Hunde, som løber omkring uden Tilsyn, og hvis Eier ikke kjendes, kan af Politiet optages, hvorefter de fremlyses ved Opflag. Saafremt ingen Eier melder sig inden 8 Dogn efter Beskjendtgjørelsen, kan Politiet sælge eller dræbe Hunden.

§ 10. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, enten dette drives som Hovednæring eller Vinæring, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil

benyttede Lokaler intet foresalder, som strider mod Orden og 8 Marts-Sømmelighed.

§ 11. Ingen maa ved offentlige Foredrag eller Forestillinger eller paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende Udfærd, hvorved andre Besøgende eller i Tilfælde Verten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller paa anden Maade vise uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 12. Offentlige Beværtnings- eller Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hindrer for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde den nævnte Tid af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg og Udskænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 13. Offentlige Sammenkomster til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Lystighed, saavel i Hus som i det Frie, maa ikke finde Sted uden Tilladelse af Politiet, som kan paabyde deres Ophør Kl. 10 Aften. Det samme gjælder Sammenkomster med Dans, der afholdes af Foreninger eller sluttede Selskaber, saafremt Afdgangen til at deltage i Sammenkomsten ikke er begrændset til Medlemmer, der senest Dagen forud er optagne som saadanne. Det er forbudt at holde offentlig Dans 1ste Juledag, Skjærtorsdag og Langfredag, 1ste Paasfedag, Bededag, Kristi Himmelfartsdag og 1ste Pintsedag og de disse Helligdage forudgaaende Dage samt i Tiden fra Kl. 5 Eftermiddag før Sønd- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage.

§ 14. Ingen maa give offentlige Forestillinger eller Opvisninger af nogenformhelt Slags uden efter Tilladelse af Politiet og mod en forstudsvis erlagt Afgift til Herredsskassen af 4 til 20 Kroner efter Politiets nærmere Bestemmelse, for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder.

§ 15. Enhver, der er meddelt saadan Tilladelse som ovenfor nævnt, skal efterkomme de Regler, Politiet foreskriver til Ordens og Belangstændigheds Opretholdelse; i modsat Fald kan Politiet naarformhelt forbyde eller afbryde Sammenkomsten.

§ 16. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredsskassen.

8 Marts.

Kongelig Resolution

af 8de Marts.

I Medhold af Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875, dens §§ 15, 16, 21 og 32 meddeles Approbation paafølgende Tillæg til Reglementet for Justervæsenet af 17de Juni 1886:

1. Foruden de i Reglementets § 35, Litr. c 1 og 2 omhandlede Bismere skal det være tilladt at justere Bismere af en ny og eiendommelig Konstruktion, der særlig karakteriserer sig derved, at Bismersloddet er sammensat af to Dele — en indre og en ydre.

Den indre Del omslutter Stangen som Hylse og danner udvendig en Skrue med enkelte eller flerdobbelte dybe Gjænger.

Bed tilsvarende Skruesnit i den ydre Del kan denne skrues frem eller tilbage inden to faste og uforanderlige Grændser, saaledes at Tyngdepunktet for de samlede Lod derved maa forrykkes.

Fra den indre Del af Loddet udgaar:

- a) en dermed uforanderlig forbundet Kniv, der falder ind i Bismerstangens Snit — til Betegnelse af de større Vegt-enheder;
 - b) en ligeledes dermed uforanderlig forbundet radial Index, som med Spidsen viser paa en anden Inddeling, der er anbragt rundt om Loddets ydre Del ved den bagre Rand — til Bestemmelse af de mindre Vegtdele.
2. Bismere af her omhandlede Art skal kunne udføres i Størrelser for de samme Maximumsbelastringer som for andre Veieredskaber bestemt.
 3. De kan være anbragte paa Stativ eller frithængende, dog saaledes at de mindre for 10 kg.s Maximumsbelastrning eller derunder altid skal have Stativ, hvorhos Bismerslangen isaa-fald skal være forsynet med en Viser, som spiller om et fast Mærke.

Bismersloddet maa under alle Omstændigheder være saaledes anbragt, at det hverken helt eller delvis kan fjernes fra Stangen.

4. Brugstolerancen for Følsomhed og rigtig Vegtangivelse skal være:

a) Naar Maximumsbelastrningen ikke overskrider 10 kg.	} lig 2 Gram for hvert Kilogram af Lasten, som veies.
b) Naar Maximumsbelastrningen overskrider 10 kg.	
	} lig $\frac{1}{500}$ af den største Vegt, som kan veies paa Bismeren.

